

25. ADAPTAREA ȘI EVOLUȚIA

Procese de adaptare și de evoluție sunt legate între ele în mod intim, cea mai simplă abordare în această direcție este legată de structurile triunghiulare mari din hexagonal sustenabil sau din cel metabolic. Unul dintre triunghiuri se leagă de fenomenul generat, al doilea se leagă de mediul de acțiune al fenomenului.

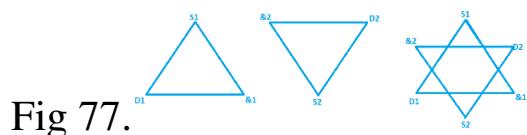

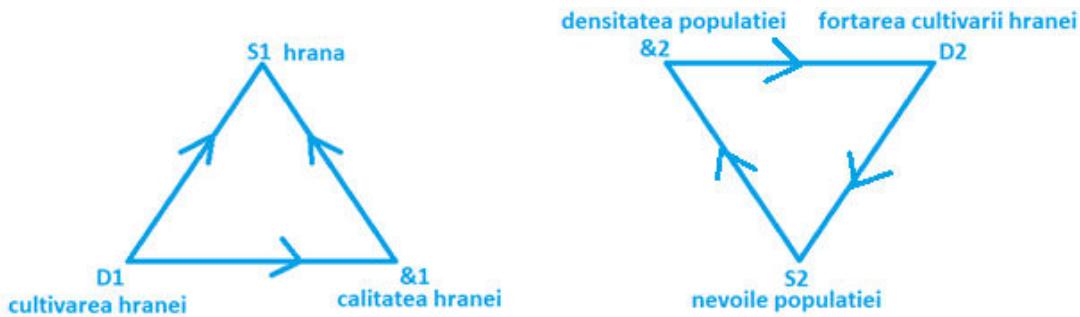
Fig 77.

Fiecare triunghi este caracterizat prin sursă, senzor, decident, specifice structurilor de baza. Structura generată are caracteristicile aplicării unui concept pe un mediu cu alte caracteristici.

Un exemplu este următorul:

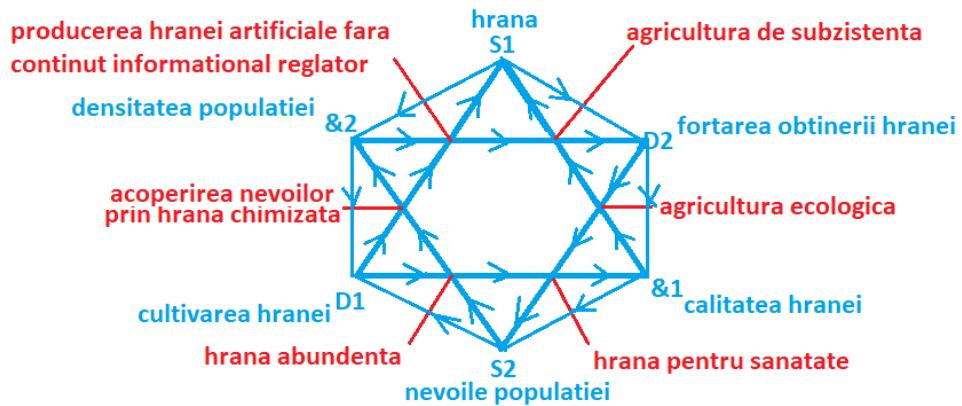
-pentru cazul hexagonului sustenabil. Cele 2 triunghiuri sunt un ciclu și o diagramă comutativă;

Fig 78. triunghiurile generatoare

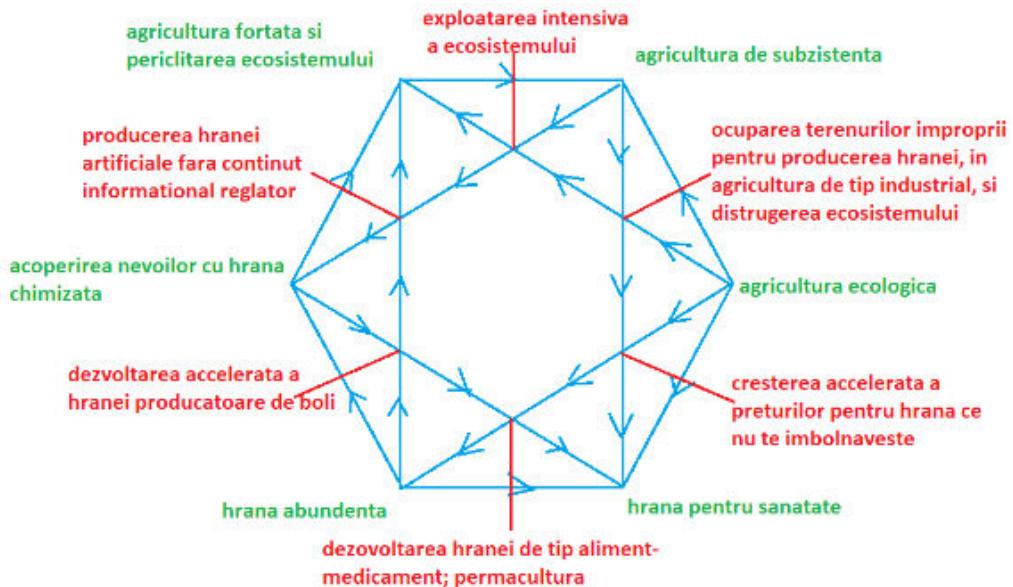
Aplicate primului triunghi peste al doilea conduce la următoarea diagramă sustenabilă

Fig 79 interferențele produse

Dacă luăm în analiză hexagonul central, care este metabolic, vom obține următoarea schemă ce se conectează cu prima schema.

Fig 80 conexiunile derivate

De obicei, nu există doar o soluție la intersecția a două structuri triunghiulare, structura de generatori putând produce un portofoliu de soluții diverse.

Exemplu: agricultura ce periclitează ecosistemul și agricultura de subzistenta, pot produce nu doar exploatarea intensivă a ecosistemului ci și alte consecințe după cum urmează:

- a) cercetarea științifică asupra sănătății și fertilității mediului, care să conduce la soluții de ameliorare și eficientizare, prin studierea mecanismelor naturii;
- b) cercetări privind culturile ciclice sustenabile pe termen lung, pornite din conceptul de „blue economy”. În cazul soluțiilor multiple pot fi determinate trasee de evoluții diferite care cer pentru punere în aplicare un număr de politici publice bine fundamentate și de strategii și tactici de organizare finanțare, etc. Determinarea traseului și a strategiei optime se poate face de asemenea, prin modelare cu ajutorul aplicațiilor IT și a inteligenței artificiale precum și a științelor complexității.

Marea provocare pe care cu toții trebuie să o înfruntăm este conservarea tuturor etapelor de evoluție, a tuturor strategiilor decizionale anterioare ce au condus la creșterea stabilității sistemului și studierea tuturor soluțiilor de succes descoperite înapoi. Aceasta bază de probleme și soluții permit o analiză sistematică care să conduce la o meta-viziune capabilă să permită eficientizarea prin minimizarea efortului și optimizarea rezultatului.

O alta direcție de eficientizare este utilizarea legilor multiple ce caracterizează fenomenele complexe corelate și care se stabilizează după un număr de iterări. Aceste iterări elimină soluțiile nevalabile și păstrează pe cele valabile. Iterările complexe a comportamentelor derivate, obținute în interacțiunea a două sau mai multor fenomene permitând înțelegerea și modelarea sau trecerea în practică a noilor instrumente până la nivelul marilor tehnologii. Aceasta tehnică de lucru este specifică fenomenelor adaptativ evolutive ce pot fi identificate în apariția și evoluția vieții.

Eliminarea redundantelor și optimizarea proceselor se face automat cu ajutorul inteligenței artificiale dezvoltate pe fractalii algebrici, automatelor laticeale și varietățile fractală, domenii dezvoltate pornind de la suportul teoretic prezentat anterior.

În concluzie, dezvoltarea gândirii umanității este direct legată de saltul cognitiv provocat de modelele și instrumentele complexe de gândire. Salturile de gândire se repercuzează în modificarea genetică pozitivă ce conduce la evoluție selectivă. Aceasta se face prin :încercare-eroare-corectare-reluare-lărgirea instrumentelor cognitive-optimizarea

drumului inițiatic-reorganizarea proceselor – înțelegerea invariantei saltul cognitiv – intuirea fenomenelor - evoluție genetică selectivă – înțelegerea ansamblului. Deși drumul este lung, el se poate parcurge pe etape:

Încercare – eroare – corectate – reluare

Lărgirea instrumentelor cognitive – optimizarea drumului inițiatic – reorganizarea proceselor – înțelegerea invariantei

Saltul cognitiv – intuirea fenomenelor – evoluție genetică selectivă – înțelegerea ansamblurilor și universalizarea cunoașterii.

Etapele 1 și 2 consecutive, la fel ca etapele 2 și 3 consecutive, asigura feedback între pachetele de 8 sub etape și stabilizarea cunoașterii, înțelegerii și evoluției.

Direcții de structurare a informațiilor de pe cele 12 nivele de complexitate pot fi bine determinate pe pachetele de portofolii de posibilități de acțiune. Rămân însă ponderile ce pot fi variabile în funcție de situație. Modelarea situațiilor pare a fi extrem de complexă, dar de fapt ca instrument logic este relativ asemănătoare cu calculul vectorial și se realizează natural pe spațiul coherent al informațiilor pe 12 nivele succesive de complexitate

Totdeauna numărul de nivele de complexitate este multiplu de 4. Toate nodurile rețelelor suprapuse, se pot proiecta plan pe un Grid format din triunghiuri echilaterale, dacă la toate nodurile se asociază conținut informațional pe scheme ce arată că orice 2 noduri de pe un triunghi al Gridului generează cel de al treilea vârf al triunghiului cu laturile pe Grid. Aceasta continuitate semantică a Gridului se conservă și dacă punctele de pe structura informațională sunt colonizare.

Proprietățile sunt valabile în primul rând pe rețele de hexagoane conectate pe vârfuri dar pot fi extinse și la rețelele de hexagoane conectate pe laturi.

Hexagoanele implicate pot fi doar de 2 tipuri, sustenabile sau metabolice. Pe fiecare linie a Gridului, nodurile obținute din vârfurile hexagoane lor implicate au conținuturi informaționale ce se reflectă în pașii strategici ce permit trecerea logică de la un nod la următorul,

aceasta proprietate de baza demonstrează continuitatea și logica spațiului coerent, multilevel al informațiilor.

O consecință extrem de importantă a acestor proprietăți este dată de proprietățile fizice ale materiei ce creează elasticitatea universului necesară transmiterii impulsurilor informative și relativ stabilității elementelor și pozițiilor relative ale acestora în structura materiei.

Proprietățile expuse anterior sunt cele ce permit adaptarea sistemelor și evoluția acestora în diferite contexte și situații. Pe de altă parte etapele descrise permit apariția a două fenomene noi. Primul fenomen se datorează parcurgerii succesive a către două grupe de 4 subetape conectate între ele prin feedback-uri complexe, aceasta duce la conservarea istoriei evoluției în structuri ale materiei. Al doilea fenomen este legat de primul, el tratează tot memoria materiei care este capabilă să actualizeze saltul anterior de 4 subetape. Aceasta proprietate permite realizarea continuității în timp evolutiv al universului și stă la baza inteligentei complexe a universului.

Toate aceste etape trebuie să pornească de la o informație inițială ce formează un alfabet de feedback-uri ce pot singure sau prin colaborare să contribuie fragil sau puternic la configurarea unor direcții de evoluție ulterioare pe noi nivele de complexitate.

Coerența acestui alfabet se asigură prin alegerea înțeleaptă a semanticii ce se coreleză cu semanticile celorlalte feedbackuri din pachet, asigurând o dimensiune existențială caracteristică unui proces.